

Tich & spol

DATABÁZA DIVADELNÝCH HIER

**AUTORSKÉ PRÁVA NA HRY SÚ VYHRADENÉ. ŽIADEN TEXT NESMIE BYŤ
POUŽITÝ NA ĎALŠIE ŠÍRENIE BEZ PREDCHÁDZAJÚCEHO PÍ SOMNÉHO
SÚHLASU AUTORA.**

All right reserved.

PETER PAVLAC

ČERVENÁ PRINCEZNÁ

príbeh Galiny Brežnevovej, dcéry Leonida Iljiča Brežneva, realita aj fikcia...

hra o starobe

(pracovná verzia I.II.)

BRATISLAVA 2009

Galina Brežnevová (65) – dcéra Leonida Iljiča Brežneva, osoba, ktorej životný príbeh a predovšetkým jej neuveriteľný osud, emócie, postoje a duša sa stali centrom celej našej divadelnej hry

Gal'a Filipovna– (1975) jej vnučka (cca 22) – hovorí sa, že jej osud je zrkadlom života jej babky (meno dostala po nej); v roku 2007 bola ešte zavretá na psychiatrii, odkiaľ si ju matka nechcela vyzdvihnúť, pretože vedela, že ak to spraví, o pár dní Gal'a zasa ujde a nájdu ju spať niekde v podchode... v čase, kedy vystupuje v našej hre je len vysokoškolskou študentkou, študuje literatúru, Bulgakova a predovšetkým Majstra a Margarétu, o čom robila aj diplomovku... už v tom čase upadala do depresí, po smrti jej pradeda Brežneva (1982) sa jej krok za krokom rúcal celý svet, čo v tomto čase to vrcholí, keď uteká od matky, túla sa, a žije zvláštny život vyhnanca pred sebou samým...

Oleg (29) – mladý muž, „biznismen“, ktorý o Galine Brežnevovej príde natočiť dokument, jeho motívy sú rôzne a postupom hry sa celkom menia, aj preto, že Galina Brežnevová je človek, ktorý s rozkošou mení životy iných...

Hra sa odohráva v Galininej bývalej „osobnej rezidencii“. Bývalá honosná Dača (vila), neďaleko Moskvy, kdesi v roku 1994

OBRAZ I. – „Bezdomovkyňa“

Galinina dača. Veľký neporiadok, interiér, ktorého sa už roky nikto nedotkol, špinavý a zaprášený. Veľa zrkadiel, ktoré sú pozakrývané, ale nie dokonale, takže do škár sa dá nazrieť. Nikdy však človek neuvidí celú svoju tvár.

Ani ju vidieť nemá.

Aký zmysel by to v sebe mohlo ukrývať?

Vidieť tvár, ktorá už na sebe neudrží ani len masku klauna?

Na začiatku našej hry totiž nenájdeme nikoho, kto by svoju tvár vidieť chcel a vidieť dokázal.

Zo všetkých strán na nás dýcha gýčový dych Brežnevovej éry. Množstvo pomerne odporných predmetov zaplňa tento priestor, na každom ako nejaké DKP môžeme zbadat' Brežnevov portrét, zrejme však vždy ten istý: jeho dokonalý pohľad do budúcnosti, nikdy neklesajúci entuziazmus doby, neklamný znak jej dekadencie. Omnoho viac miest sa však zdá byť prázdnych, čosi tam malo byť a nie je.

Mladá Gaľa Filipovna, Galinina vnučka, Brežnevova pravnučka prichádza nenápadne, keď je ešte v sále s divákmi svetlo.

Je opatrná, nemá tu čo robiť. Dostala sa do bytu násilím.

Ukladá sa v strede miestnosti na špinavú zem. Sama nie je veľmi čistá, preto jej to, zdá sa, nevadí. Kdesi našla vankúš s Brežnevovou výšivkou, tak si ho natrasie a veľmi láskavo si na neho ľahne. (V jej vzťahu k „vankúšiku“ musí byť čosi jemne vyšinuté, ale zároveň krehké a tragické.)

Chvíľu listuje v nejakých ruských bulvárnych časopisoch a zaspáva.

Odchádzame do tmy, tak ako zaspáva.

Spánkovú idylu však preruší buchot a krik zvonku.

OBRAZ II. - Perestrojka

Zatiaľ počujeme len Galinin hlas, ktorý prichádza zvonku. Otvárajú sa dvere kdesi vzadu, ešte to nevidíme. Gaľa Filipovna najskôr vyskočí a potom si na neadekvátne dlhý čas čupne a zapcháva si uši. Jej správanie celkovo vzbudzuje otázky a nie je v mnohých veciach také, aké by sme prirodzene očakávali.

GALINA

Nevieš si to predstaviť ...! Chlapče! Ty si nevieš predstaviť čo to bol za život!... Tu...!

V prehovoroch starej Galiny je veľa páuz. Je mierne opitá, aj keď u nej to často krát ťažko rozoznať. Možno miera alkoholu len prináša viac a viac dlhých, ale plných páuz.

Zatiaľ ju stále nevidíme. Hovorí zozadu...

GALINA

Tu som sedela.

Iba sedela. Hodiny! Hodiny?!

Roky som tu sedela. Sto rokov som tu sedela! TU! Tam by som si nesadla nikdy! Tam sedával... Čurbanov!

V poslednej chvíli, keď by sa už s Gaľou Filipovnou stretla, Gaľa skočí za nejaký výklenok a tam stojí so zavretými očami ako vyplašená srnka čakajúca na úder. Presne v tom okamihu vstúpi stará Galina a za ňou mladý muž, s množstvom rôznych tašiek a kufrikov.

Galina je pripitá a mierne patetická, ako to už ruská duša vie...

GALINA

Toto je môj dom, toto je moja pevnosť...
Milujem to tu a všetkých vás sem pozývam. Ťa.

Do môjho domu.

Vidíš tieto flaky?

Na zemi!

Tu sa pozri!... Moja krv. Desaťročná... krv. Posledný krát, čo ma hnusne zmlátil môj tretí muž... Čurbanov!

Suchá čierna desaťročná krv.

Odviezli ma na invalidnom vozíku s otrasom mozgu.

Na Čurbanova sa mi ani nechce spomínať.

Prišli policajti a ja som myslela, že ma chcú pred ním zachrániť. A oni zbalili mňa. Ved' aj jeho zbalili, hajzla. Všetko zobrali, čo tu malo nejakú hodnotu a zavreli nás do basy. To ich poslal Gorbačov. *(dlhá pauza)* Sukin syn.

Hovorilo sa vtedy tomu všetkému na „p“... p... „PE...“

OLEG

Perestrojka?

GALINA

Múdry chlapec. Mňa potom z basy pustili. Nič na mňa nemali a Čurbanova poslali na Sibír, na 15 rokov. Ešte je tam a nech tam aj zdochne! Sukin syn... Gorbačov. No čo povieš?

OLEG

Sukin syn...

GALINA

Ale hovno! Toto...

(veľké gesto na celý priestor, možno nešikovne zhodí nejakú relikviu, jej monumentálne gestá sú v dosť veľkom protiklade k tomu, ako to tam reálne pôsobi) Je to tu trochu... zanedbané, roky som tu nebola, daču mi vtedy tiež zobrali, ale Gorbačov mi ju potom vrátil, keď som na súde dokázala, že som ju dostala od svojho otca Leonida Iljiča Brežneva. Pod' ešte do kúpeľne!

Keď Oleg skladá veci, a Galina zájde dozadu do kúpeľne, zo svojho úkrytu vystúpi Gaľa Filipovna, má zavreté oči a trasie sa. Olega to prekvapí, ale tiež nedokáže normálne zareagovať.

GAĽA FILIPOVNA

Žijem tu už roky.

OLEG

Máš ledva dvadsať.

GALINA

(z kúpeľne)

Chlapče nesar ma, musíš si to pozrieť celé, pod' sem!

GAĽA FILIPOVNA

Len dolu na tejto zemi sa mi sníva, že som Wolandova Margaréta.

OLEG

Nehovor o snoch v cudzej posteli. Neznášam Bulgakova, je na rusa príliš vtipný.

GALIA FILIPOVNA

Aj Dostojevskij bol vtipný. Hlavne keď stál pred popravčou čatou.

GALINA

(z kúpeľne)

Si strašne drzý chlapec! Okamžite pod' sem a dones aj šampanské!

OLEG

Tak prečo by som ťa nemal prezradiť?

GALIA FILIPOVNA

Netuším. A rozplačem sa tak či tak.

Gal'a Filipovna skočí k nemu a dá mu jeden z hlbších a nečakaných bozkov.

Olega dokonale sparalyzuje.

Galina riadne naštvaná vstúpi z kúpeľne. Zastane a nedokáže uveriť svojim očiam. Najskôr akoby Gal'u Filipovnu ani reálne nevidela. Či skôr nechce vidieť. Skôr to pôsobí, že ju berie ako nejakú svoju halucináciu. Obchádza ju, vidí ju, ale tvári sa, že ju nevidí a zasa vidí.

Nezdá sa, že by si uvedomila, že pred ňou stojí jej vnučka.

Klaunský výstup plný nenápadných a smiešnych pohľadov.

GALINA

Kde je šampanské?

Predávam spomienky, nezdá sa ti?

Dobré, čo?

Odplávajú dole hrdlom.

Všetky odplávajú.

Načo by mi boli?

Zobral si šampanské?

Nepredávam každý deň celú svoju minulosť!

OLEG

Nespomínali ste, že tento dom predávate.

GALINA

(konečne sa preberie z oparu)

A ty si úplne sprostý, chlapček? O čom to rozprávaš? *(štuchne do Gali Filipovny)* A ty si čo?!

Nerob zo mňa sprostú, chlapček, ideš predat' moju daču!

Kto je táto slečna v mojej dači? Je tu?

OLEG

Je. Skúste.

GALINA

Idiot, ty si práve doskúšal moju trpezlivosť.

OLEG

Je to moja asistentka.

GALINA

Ja dobre viem chlapček v čom ti asistuje, tak predaj tento dom a vypadni. Nie. Vypadni teraz. Ona ti môže asistovať! Čo robíš zo mňa sprostú?! Padaj! Vypadnite!

Galina ich pomerne surovo začne vytláčať k dverám.

OLEG

Pani Galina, nepredávam váš dom, prišiel som točiť dokument.

GALINA

Vypadni! Máš šampanské? Nemáš. Tak vypadni aj s dokumentom!

OLEG

(na Galu Filipovnu, počas toho, ako ich Galina vyhadzuje)

Ale Gogoľov humor mi vlastne nevadí.

GAĽA FILIPOVNA

(pochozí jeho narážku a začne sa smiať)

Niekedy sa cítim ako ten odpadnutý nos z Nosa.

Ležím na zemi a čakám, že si ma niekto prilepí na tvár.

(otočí sa na Galinu)

Pani Galina, na ten dokument sa už predsa chystáme spoločne pár mesiacov.

GALINA

(zastaví sa a zdá sa, akoby nevedela, či je to tak, či jej prepitý mozog nedovoľuje byť si istou)

Spoločne...? S kým sa chystáte?

GAĽA FILIPOVNA

Chystáme. Ja... *(pozrie na Olega)*

OLEG

Oleg.

GAĽA FLIPOVNA

A vy, pani Galina Leonidovna Brežnevová, dcéra kedysi jedného z naj... naj... *(nevie nájsť superlatív, a má na to dôvod)* naj! Ľudí tejto planéty. Žena, ktorá svojho času očarila viac-menej celé podstatnejšie Rusko a zástupy ctiteľov obchádzali miesta jej trvalého pobytu, len aby ju aspoň raz v živote mohli uvidieť, ako... nejaký meteorit v Mekke...

GALINA

Počkaj to akože som nejaký miliónročný vesmírny šuter, či čo?

OLEG

Ona myslela, že ste určite boli cieľom nejednej púte nejedného krásneho muža v tejto krajine.

GALINA

(samozrejme, že jej to imponuje)

Takže ty nie si taký ten, čo predáva a kupuje domy, čo? Chlapček...

OLEG

Nie.

Môžem si vybrať kameru?

GALINA

No ešte tak.

Kameru.

To už ma raz takí našli. S Kamerou. A z BBC. A potom...

Nič sa točiť nebude. Nepredávaš, nemáš ruble, nebude dokument, čo som Lenin?

Nevieš si ani predstaviť, čo to bol za život.

A ty si prídeš kamerovať moje spomienky a nič z toho... no ešte tak... ani šampanské nemáš... takých špekulantov s meteoritmi už som ja v živote mala. Aj pred dverami, aj za nimi...

GALIA FILIPOVNA

Aj v posteli, aj pod ňou.

GALINA

(dlho sa na Gal'u díva)

Ty sa mi páčiš, asistentka. Ale až nabudúce.

GALIA FILIPOVNA

V Obozrevateli som našla čerstvý rozhovor s Igorom Kiom.

Vezme zo zeme jeden z časopisov a podáva ho Galine.

OLEG

(Gale Filipovne, potichu)

Asi ti dám honorár.

GALINA

Kio... Kio... môj Igor... vieš kto bol Kio?

OLEG

Váš druhý muž. Boli ste manželia presne deväť dní. Viem...

GALINA

Tak čo chceš točiť, keď vieš?

Nič nevieš... ty zmrď! Kio bol... kúzelník, Kio, mág, Kio, iluzionista, nádherný muž, blázonko, môj Kio, ako jeho otec, Kio, čaroval prstami, Kio, ten vedel prstami čarovať, omotával ma a ja jeho, mal osemnásť a ja tridsať tri... deväť dní?

OLEG

Brežnevovi ste vraj napísali list, že má dvadsať päť.

Presne deväť dní.

GALINA

Večnosť.

GAĽA FILIPOVNA
To slovo použil on?

GALINA
Zmizni ty krava sprostá. Vypadnite, lebo vás nakopem do riti!
(*opäť ich nasratá ženie von*)

*Gaľa Filipovna rýchlo podá Olegovi bulvár s rozhovorom s Igorom Kiom a prinúti ho, aby
čosi prečítal.*

OLEG
(*cituje*)
„Raz, pár mesiacov po násilnom rozvode s Galinou Brežnevovou, keď som hosťoval v Odese,
prišla ona sama za mnou, doma povedala, že ide s kamarátkou na daču, ale zdržala sa štyri
dni, Leonidovi Brežnevovi a jej prvému mužovi Miljajevovi to bolo podozrivé, ako zvyčajne
po ňu poslal KGB, našli nás, ju zobrali do Moskvy a mňa ku generálovi odesskej KGB“...

GALINA
(*zastane a civí na Olega ako na prízrak a spustí hru, ktorá nás môže zmiašť a môže byť
podporená aj inými inscenačnými prostriedkami, ako len psychologickým úletom hlavnej
hrdinky*)

Bol si z KGB posratý, môj drahý Kio.

OLEG
Prosím?

GALINA
(*rýchly sled myšlienok*)
Najskôr sme sa tajne zosobášili vo svadobnom paláci v Moskve, a potom ušli do Soči...

GAĽA FILIPOVNA
Ale udal vás prvý manžel Miljajev.

GALINA
Tupec. Liezol do zadku môjmu otcovi, ktorý na nás nasadil miestnu KGB. Deväť dní?

OLEG
Deväť dní.

GALINA
Drž hubu Kio. Zbalili nás na terase nejakej vilky... slizkí, hnusní, malí, škaredí, krivonohí,
smradlaví, spotení, a hlavne strašne pokorní špióni.

A ty si sa z ich pokory posral.
Vysoký, štíhly, modrooký, svalnatý osemnásťročný iluzionista naložil do treniek.

OLEG
Nebolo to celkom tak...

GALINA

Aj teraz si posratý!

OLEG

Veď surovo vytrhli z preukazov totožnosti stránky so záznamom o sobáši!

GALINA

Vytrhli?! Vytrhli?! Verzia pre noviny, vždy si ju rád podával.
O tom si ale nehovoril, že sa asi milionkrát ospravedlnili, predtým než zobrali nožnice, stránky so svadbou opatrne vystrihli, vraj pán Brežnev nechal svadbu anulovať, kvôli nejakému sprostému formálnemu nedostatku... Obidve stránky dali do priesvitných obalov, zalepili a s uplakanými očami nám odovzdali do rúk, s prosbou o odpustenie...

OLEG

Odovzdali?!

GALINA

(neskutočne rýchlo otvorí nejakú podivnú tajnú zásuvku a vyberie odtiaľ v priesvitnom obale zatavené dve stránky z pasu)

Pamäť si vždycky používal menej ako prsty, môj Kio.
Určite si už ani nepamätáš, že keď ma poslali domov do Moskvy, vysral si sa na mňa a tri mesiace si sa ani neozval.

OLEG

(konečne prijme hru, cíti svoju dokumentaristickú šancu)

Taký románik na diaľku...? Veď tvoj otec ma kvôli tomu poslal na vojnu!

GALINA

Dostal si zápal lymfatických uzlín! Ani sám veľký Brežnev si neporadil s chronickým zápalom posratého iluzionistu!

OLEG

(pozerá do časopisu)

To sme si ale všetko v tom telefonáte z roku... 1991 vysvetlili!

GALINA

Čo si sa po dvadsiatich piatich rokoch rozhodol mi zavolať na výročie svadby?
Že si v nejakom hnusnom antikvariáte objavil moje vedierko na šampanské?
Čo som predala, keď Gorbačov poslal do riti celú našu rodinu, ako zlý príklad skorumpovaného rodinkárskeho brežnevovho minulého režimu, a nemala som z čoho žiť?!

GALIA FILIPOVNA

Skôr piť.

GALINA

Piť?

OLEG

Všetko sme uzavreli.

GALINA

A ja som ťa blbá pred otcom bránila.
 Bol z toho celý zničený...
 ale srať na to...
 v tom nebola politika, nič...
 tam bola láska... tam bola posteľ...
 „v pizdu“... dobré, čo?
(chytí ho za rozkrok)

GAĽA FILIPOVNA

(zachraňuje)

Ale vraj ste sa predsa len dlho stretávali len kvôli vašej spoločnej záľube v šperkoch, až kým ste totálne jeden druhého neunudili.

GALINA

(nalepená na Olegovi)

Som človek skromný a hanblivý, dobré čo?

Vypadnite preč.

(dlhá pauza)

Alebo nalej šampanské.

(dlhá pauza)

A nepozeraj na môj ksicht, chlapče.

Skočím sa spraviť.

(nádherný a pomalý hudobný motív)

OBRAZ III. Cirkus

Prešlo pár minút.

Galina tam nie je.

Gaľa Filipovna plače a chce odísť.

Oleg ju nechce pustiť.

OLEG

Ved' Margaréta nemala čo skrývať! Prečo mi nepovieš, čo si tu robila a čo tu robíš?!

GAĽA FILIPOVNA

Woland bol diabol, vedel všetko o jej smrti.

Aj o tvojej.

OLEG

Poviem jej, že som ťa tu našiel ako zlodeja.

GAĽA FILIPOVNA

Čakala som, že to povieš. Tak ako som čakala, že to povieš jej.

Hneď?

Reagoval tak doteraz každý, koho som prosila o pomoc.

Prečo by si ty mal byť iný?!

OLEG

Ju si tiež prišla žiadať o pomoc?

*Galina vstúpi s veľkým starým kufrikom.
 Oni stíchnu. Jej pomalý krok si vyžaduje pozornosť.
 Je magická vo svojom konaní.
 Nikto zatiaľ netuší, prečo tam prišla a čo v ňom má.
 Mohol by to byť matrioška systém. Skončí pri tom, že ide o make-up.
 Stále je ticho, len hrá nejaká hudba...
 Dívajú sa do „kúska“ zrkadla, maľuje si jedno oko, lebo len to v tom kúsku vidí kúsok seba.
 Maľuje si ho však strašne výrazne, čo pôsobí dosť groteskne...
 Pozriete sa na nich.*

GALINA

Spomenula som si na mladosť

(dlhá pauza)

A dúfala som, že si to nikto nevšimne.

(opäť dlhá pauza)

Odjakživa som milovala cirkus, bol to celý môj život, moja mladosť, dala som mu všetko a čo mi potom ostalo?

Táto politika... tento mýtus... na čo mi je to do riti treba?

(plač)

Čo ty chceš? Odo mňa?!

OLEG

(trápna iniciatíva)

Prečo si si ma brala, o dvadsať rokov staršieho muža?

GALINA

A tebe čo sa stalo, chlapček?

OLEG

Jevgenij Miljajev.

GALINA

(záchvat smiechu)

Ty?

Miljajev?

Chlap, ktorý na svojich rukách uniesol ďalších dvanástich?
 Ved' ty môj malý máš problém už so svojim drobunkým škaredým telíčkom.

Miljajev bol barón, ktorý vedel žiť svoj život.

A naučil ho žiť aj mňa.

Prvý muž, ktorý ma objal a ja som vypustila dušu.

S ním sa môj život začal.

Dovtedy nebolo nič.

Nič.

GAJA FILIPOVNA

Akoby ste povedali, že papa Lenja dovedy neexistoval!

GALINA

Papa Lenja? Tak som svojmu drahému otcovi hovorila len ja.

GAĽA FILIPOVNA

A vaša dcéra.

GALINA

Taká neexistuje.

OLEG

Viktória bola vaša a Miljajevova dcéra.

GALINA

Taká neexistuje.

GAĽA FILIPOVNA

Prečo ste o nej nikdy nikomu nerozprávali?!

GALINA

Taká neexistuje do riti!!

Ty chceš byť Miljajev? Tak buď Miljajev!

Buď muž ako on, daj mi facku, aby som odletela a rozbila zrkadlo vedľa v izbe!

Pod', ty muž, ty! Oblieval si ma kaviárom a šampanským! Miloval si ma v každom kúte každej izby, každého hotela, kde sme sa ocitli.

S tebou a tvojim cirkusom som prešla polovicu sveta a papa Lenja nestíhal posielat' svojich špiónov.

Ty?! Miljajev?! Môj prvý muž?! Manžel a muž?!

Tak pod', daj mi facku ako on. Aby som vedela, komu patrí.

(je dotieravá a hysterická, na pokraji akéhosi záchvatu)

Pod', daj mi facku, Geňka, môj železný muž!!

OLEG

Hovoríte o tom istom človeku, čo sa napchal do zadku vášmu otcovi a ten ho spravil hrdinom SSSR a neskôr riaditeľom najväčšieho moskovského cirkusu?!

GALINA

(nečakane prestane útočiť, ale vôbec nie ako reakcia na slová, ktoré jej Oleg povedal

Stiahne sa do kľbka a ticho chorobne vzlyká.

Akoby odišla mimo prítomnosť.)

GAĽA FILIPOVNA

Súdiš niekoho, koho si nikdy nepoznal.

OLEG

Takých bolševických potkanov som ja vo svojom živote už stretol dosť.

GAĽA FILIPOVNA

Máš ledva tridsať.

OLEG

Môjho otca zbalila Brežnevova KGB, keď som mal 16 rokov. Posledný krát, keď som ho videl, usmieval sa a povedal, aby som nikdy voči nikomu necítil nenávisť.

Ale predstav si, ja ju stále cítim.
Dýcham ju, žijem ju, neviem kde sa berie, nepoznám jej zdroj, živím ju každou myšlienkou,
každým vysloveným slovom...

GALIA FILIPOVNA

Nenávidíš túto smiešnu starú mŕtvu bytosť?

OLEG

Horšie.

Táto smiešna stará bytosť je mi ľahostajná...
Preto chcem svoj dokument.

GALINA

(preberie sa zo svojej letargie a preruší ho)
Čo chceš odo mňa, Geňka, prečo si sem prišiel?

GALIA FILIPOVNA

Nehraj s ňou túto hnusnú hru.

OLEG

Nezačal som.

GALINA

Pokračujeme!

GALIA FILIPOVNA

Woland by ťa nechal zdochnúť pod kolesami električky.

OLEG

Svojho vlastného sluhu?

GALINA

(vytiahne zo skrine starý odporný klobúk, extra módny výstrelok svojej doby)

Predstavovala som si ako si oblečiem šaty, na hlavu dám tento klobúčik, keď pôjdem na tú
školu...

cirkusovú...

Kde ma naučia ako to mám robiť s ručičkami a nožičkami, aby som sa mohla stať cirkusovou
umelkyňou.

Jevgenij Miljajev, čo si mi povedal, keď si sa to dozvedel?

OLEG

Mlčal som.

GALINA

Hovno si mlčal. Čo si mi povedal?

Najskôr si sa so mnou miloval.

A potom si mi to povedal.

OLEG

Že ťa milujem.

GALINA

Hovno. S tebou som začala žiť svoj život a ty si mi ho aj bral.

GALIA FILIPOVNA

Také sprostosti.

GALINA

Drž hubu, asistentka!

Dones mi šampanské, asistentka!

Asistentka má asi asistovať, tak asistuj slečna!

Geňa, to je tá, čo drezíruje kone a kvôli ktorej si odo mňa potom odišiel?

OLEG

Žiaden chlap nepotreboval nikoho, aby mal potrebu od teba zdrhnúť!

GALINA

Geňa... *(vrhne sa mu teatrálne k nohám)*

Keď si sa dozvedel, že sa chcem stať akrobatkou, povedal si mi:

„Chod' kam len chceš, ale dokiaľ ja budem živý, ty v cirkuse vystupovať nebudeš“!
(Oleg najskôr nepochopí, čo od neho chce, ale postupne mu dochádza, že chce, aby opakoval práve túto vetu)

„Chod' kam len chceš, ale dokiaľ ja budem živý, ty v cirkuse vystupovať nebudeš“!

„Chod' kam len chceš, ale dokiaľ ja budem živý, ty v cirkuse vystupovať nebudeš“!

...

OLEG

„Chod' kam len chceš, ale dokiaľ ja budem živý, ty v cirkuse vystupovať nebudeš“!

GALINA

Viac! Viac!

OLEG

„Chod' kam len chceš, ale dokiaľ ja budem živý, ty v cirkuse vystupovať nebudeš“!

GALINA

Vraz mi! Daj mi facku! Geňa, buď taký ako vtedy! Pod'!!

OLEG

(nechá sa vyprovokovať)

„Chod' kam len chceš, ale dokiaľ ja budem živý, ty v cirkuse vystupovať nebudeš“!
(tesne pred tým, než by jej vrazil, do rany sa mu postaví Gaľa Filipovna)

GALIA FILIPOVNA

Si sprostý ako každý chlap, čo si myslí, že rozumie pocitom vlastnej ženy.

GALINA

(akoby sa nič nestalo, aj keby ležala na zemi, mrká na Olega)

Na zdravie mužov!

Najmä tých prítomných!

Chlapček, čo ty odo mňa chceš?

OLEG

Aby ste o tomto rozprávali.

GALINA

O čom?

OLEG

Napríklad ako vás zbil váš prvý muž Miljajev, keď vám nechcel dovoliť stať sa artistkou.

GALINA

(rozosmeje sa)

Aha.

Keď mi povedal túto vetu, hladkal moje prsia.

A keď ju dopovedal, mali sme za sebou ďalšie šťastné milovanie.

Ak si dobre pamätám, nikdy v živote ma neudrel.

O čom teda chceš rozprávať?

(hudba, ktorá má nádych nejakého tragikomicky vtipného tanga)

OBRAZ IV. - Panoptikum

Oleg si nastavuje kameru.

Jej živý prenos možno vidíme na nejakom pokrkvanom prestieradle, ktoré je prehodené cez jedno z veľkých pozakrývaných zrkadiel.

Galina si v ďalšej zo škár práve prezerá pery a maľuje si ich. Občas sa kamsi zohne a niečo tam kutre, zatiaľ nám to nedochádza, ale takýmto spôsobom si cucá vodku.

Pery ma vyzývavo červené.

Dlho si nachádza miesto.

Až ho nájde.

Na 15 sekúnd má dobrú náladu ☺

GALINA

Toto je moje miesto, tu...

Kde je šampanské?

(Dobrá nálada je preč)

Počúvaj chlapček, asi potrebuješ šupu rovno medzi oči...

A kde je šampanské?

Ako môžem niečo hovoriť bez šampanského?

Bez šampanského nedokážem pracovať aaaa....

spomínať...

To čo si myslíš?

(brutálny záchvat tuberáckeho kašľa)

Dnes ráno som sa zobudila s takou ťažkou hlavou...

(zvoní zvonček)

To je asistentka? So šampanským? Keď si asistentka dovoľí prísť bez šampanského... tak nijaké natáčanie nebude...

Prečo sa na mňa pozeráš takými zamilovanými očami?

(kokuje s ním) Ahaaaa...

*Vstúpi Gaľa Filipovna s igelitkou šampanského.
Rýchlo jedno otvorí a nalieva.*

GALINA
Šampanské...!

GAĽA FILIPOVNA
Tri fľaše budú stačiť?

GALINA
Na pol hodinku. Točíme...!
(výzva na Olega. Galina ide k jednej vitríne, kde stojí opustený slonovinový sloník)

GALINA
Toto je dar Indíri Gándhiovej môjmu otcovi.

OLEG
O tom ste hovorili v tom dokumente BBC.

GALINA
Áno... Áno... Áno...
Áno?
Ale nehovorila som o tom, že otec... ho zasa daroval mne.

GAĽA FILIPOVNA
Aj o tom ste hovorili.

GALINA
Nalej šampanské, lebo ju zabijem.

OLEG
Máte aj ďalšie krásne predmety, na ktoré by ste chceli spomínať?

GALINA
(ukáže na prázdne miesto)
Tu bola sada loveckých nábojov od Fidela Castra.
Môj otec bol poľovník.

GAĽA FILIPOVNA
Myslela som, že svätá hlava Zväzu Sovietskych Socialistických republík.
(podíde k vitríne a položí tam slona od Gándhiovej)
Indírin slon by sa sem hodil.

GALINA
(hodí do nej pohár šampanského a pokojne prejde k ďalšiemu prázdnemu miestu vo vitríne)
Mao-ce-tung bol idiot.
Ale miloval ho najväčší národ na svete.

GAĽA FILIPOVNA
Láska je najväčší idiotizmus vo vesmíre.

GALINA

Moja zlatá, mňa milovalo toľko mužov, koľko ty nikdy v živote ani len nestretnáš.

A v Číne už vôbec nie!

(pozrie do vitríny)

Po Maovi tu nezostalo vôbec nič.

A nepamätám si, čo tam vlastne bolo.

GALIA FILIPOVNA

Možno tam stál tento slon.

(opäť ho tam premiestni)

OLEG

O čo ti ide?

GALIA FILIPOVNA

O tohto slona.

Aby sa na neho nezabudlo.

GALINA

(prejde k ďalšiemu prázdnému miestu)

Aj od Tita tu čosi bolo, to som dokonca dostala osobne sama, od niektorého z jeho pätolizačov.

Moja prvá a posledná zahraničné cesta, keď sa otec zo mňa snažil urobiť diplomatku. A rovno do Juhoslávie.

Rakija má grády.

Potom už ma nikdy nikam nezobral.

Potom už bolo jasné, že nebudem diplomatka.

Šampanské, asistentka!

Daj slona!

(vezme od Galii Filipovny slona a položí ho tam, kde mal byť dar od Tita)

OLEG

(podíde s kamerou ďalej a niečo číta)

Tu bolo čosi od Gustáva Husáka. To bol kto?

GALINA

Ani neviem.

Pamätám, že ho otec často spomínal a pritom sa smial.

Vraj mu tento Husák pomohol znížiť nezamestnanosť v ruskej armáde.

Tým, že v Československu v roku 1968 ubytoval a platil jej slušnú časť.

Nikdy som nechápala tieto politické vtipy.

OLEG

Veľa tu toho neostalo.

GALINA

Pre koho? Pre koho tu malo čo ostať?

GALIA FILIPOVNA

Predali ste všetky spomienky...

GALINA

Všetky nie. Gilotínu s Reaganom si zobrali tí, čo prišli pre môjho posledného manžela Čurbanova.

OLEG

Gilotínu s Reaganom? To bol dar od koho?

GALINA

Otec sa vždy záhadne usmieval, že je to najtajnejšia pomsta Margaret Thatcherovej a potomkov kráľovnej Viktórie Amerike.
Nechci tomu rozumieť.

GAĽA FILIPOVNA

Najjednoduchšie je nerozumieť.

GALINA

Najjednoduchšie je mať tolko rokov čo máš ty.

OLEG

(Gaľe Filipovne)

Nikto sa ťa na nič nepýtal.

GAĽA FILIPOVNA

A tebe nikto na nič neodpovedá.
Zdá sa, že si si to ešte nevšimol.

GALINA

Nechaj ho!

Veď je taký zlatý...

OLEG

Ženské prisahania na sklonku dňa?
Chcete vedieť, kto je táto moja asistentka?

GALINA

Ani ma to nezaujíma.

GAĽA FILIPOVNA

Aj tak ste predali svoju možnosť ešte niekomu vysvetliť, kto ste naozaj boli.

GALINA

(nepočuje, čo počut' nechce)

Oni tu všeličo chceli u mňa kúpiť, ale ja som povedala nie. Aj toto, aj toto krásne...
(ukazuje na jednu z váz s brežnevovým portrétom a na ďalšie ohavnosti)

Ponúkali aj veľké peniaze, že by to kúpili, ale ja som to nedala.

(hladká tie predmety)

Keď sa môj otec objavil, klaňali sa mu, vážili si ho, ale sa ho aj báli.

On ma miloval, pýšil sa...

(nie je presvedčivá)

ale potom... som nebola moc do sveta... podľa neho...

vypni to!

Vypni to!

(Oleg vypne kameru a Galina sa zohne pre fľašu s vodkou, z ktorej logne riadny kus)

Povedala som ti, že nechcem aby si ma točil, keď pijem!

(hudba)

OBRAZ V. – Dôstojnosť

Galina sedí za stolom, kde je strašný bordel a absolútne dôstojne krája obrovskú, ale mimoriadne osamelú paradajku. Oleg to sníma z makro detailu. Ruky a nôž. Dôstojnosť je však každú chvíľu narušovaná tým, že Galine sa paradajka vyšmykne, rozpadáva sa jej medzi prstami, mierne groteskná akcia, pretože sa hrdo snaží držať formu. Ono je to iste spôsobené aj tým, že je stále pripitá.

Oleg s Gal'ou Filipovnou sa uchechtávajú.

GALINA

Ty ma nesar, ty špina jedna červená... demokratická... Jel'cinovská!

Toto tam nebude, že?

OLEG

Nie, tam strihneme komentár, čo sme nahráli na trhu.

GALINA

Pusti mi to.

Čo sme nahrávali.

OLEG

Na to teraz nemáme čas, pani Galina.

Len ju rýchlo nakrájajte, veď jest' to aj tak nebudeme.

GALINA

Počkaj... Tak počkaj. Načo som to potom kupovala?

OLEG

No veď... to bolo len akože, nie?

GALINA

Počúvaš ho, dievčatko? Kto čo akože kupoval akože?!

Čo je to za hovadina, kupovať akože?

Pekne to celé zhltnes a dáme si k tomu pohár šampanského.

OLEG

(trošku vytočený)

Na to teraz naozaj nemáme čas. Okrem toho ste už vypili minimálne...

GALINA

Aj keby som vypila maximálne!

(vytrhne mu kameru a začne tam niečo stláčať)

Rozmýšľaj skôr ako hovor, čo som minimálne alebo maximálne!

(Oleg hlavne chápe, že nechce riskovať deštrukciu kamery)
Už si si to rozmyslel?

OLEG
Idem po šampanské.
(absolútne našťvaný odíde von)

GALINA
Ten sa dá ľahko vytočiť, čo?

GAĽA FILIPOVNA
Zdá sa.

GALINA
Ako jeho asistentka o tom musíš vedieť svoje.

GAĽA FILIPOVNA
Ako jeho asistentka viem o tom všetko!

GALINA
Pusti mi to.
No to, čo ste nahrávali na trhu.
Ako jeho asistentka to určite vieš spustiť.

GAĽA FILIPOVNA
Nemyslím, že...

GALINA
Tak nemysli a pusti to!
Neznášam svoj hlas, preto ho chcem počuť.

GAĽA FILIPOVNA
*Snaží sa nebyť zaskočená, je aj nie je.
Napokon sa jej podarí spustiť hlasovú nahrávku.
Do celej sály sa rozliehajú ruchy Moskvy a do toho Galinin komentár, ten je občasne prerušený reálnym komentárom Galiny na seba samú, v spoločnom dialógu s Gaľou Filipovnou.*

Galina: „Strašne milovali môjho otca. Celý ruský národ. Dal im komunizmus. Dal im víziu, pomocnú ruku, dal im najesť... Dal im celého seba!“
(dlhá pauza, kašeľ a napokon smiech)

GAĽA FILIPOVNA *(do pauzy)*
A hlavne salámu.

GALINA *(rozhorčená)*
A čo tento Jel'cin?! Kde je autorita? Ten nemá žiadnu autoritu! Ten nevyjedná ani... párok!

Galina: *(pokračuje na páske)* „Až ho nakoniec zožrali! Hajzli. Vraj salámový komunizmus... tomu tak hovorili, aby ho zosmiešnili, lebo dal ľuďom konečne najesť. Keď bola saláma v obchodoch, aspoň všetci chápali, že teraz je dobre, lebo obchody sú plné údeniny. A tento Jeľcin čo? Kde je autorita? Ten nemá žiadnu autoritu! Veď ten nevyjedná ani... párok!“ *(opäť pauza, kašeľ a smiech, ruchy)*

GALINA

No veď hovorím.
A dobre to hovorím!

GALĀ FILIPOVNA

No a to je asi tak všetko, čo Rusku priniesol.

GALINA

(aj by sa odhodlala jej niečo povedať, ale dostane záchvat kašľa, Galina na páske pokračuje)

Galina: „Ťažko si viete predstaviť taký život, idete po ulici, všetci vás poznajú, každý sa na vás pozerá, všetci závidia všetko...“

Oleg: „Pani Galina, choďte prosím teraz tam k tomu obchodníkovi a niečo si u neho kúpte, chcem vás nasnímať v dave ľudí, v prirodzenom prostredí...“

Galina: „Snímajte... snímajte“ *(chvíľu ticho)*

Oleg: „Pozri sa... pozri sa na ňu!“

GALĀ FILIPOVNA

(chce to rýchlo vypnúť)
Vypnem to, dobre?

GALINA

(zastaví ju)
Nechaj!

Oleg: „Pozri ako sa nesie. Myslíš, že tomu všetkému naozaj verí? Že sa na ňu ešte niekto pozerá? Nikto sa na ňu nepozera, pozri... kto ju pozná? *(jeho samonasratie sa stupňuje)* Nikto ju nepozná! Koho by ešte mohla zaujímať táto stará boľševická krysa?! Ako sa nesie... odporná, nechutná s celou tou svojou vydrbanou komunistickou aurou, pozri ako sa tvári, nie... kupuje jednu paradajku! lebo nemá prachy ani na celé kilo, ale tvári sa, že skupuje úrodu celého Ruska... ona naozaj verí tomu čo tu keca? To fakt nevidí ich ironické úškry, nesleduje tú trápnu ignoranciu...?! Prečo to robí? Ako to robí, do riti?! *(závist?)*

Prečo je do riti tak strašne presvedčivá?!“

(po nejakom tichu zaznie z pásu aj hlas Gali Filipovny)

GalĀ Filipovna: „Si si istý, že chceš naozaj vedieť práve toto?“
(tam sa záznam skončí)

(počas tohto nie príjemného monológu obe, aj GalĀ Filipovna aj Galina stoja s pohľadmi uprenými na seba. Keď sa páska skončí, do dlhého ticha zaznie zvonček a potom Olegov hlas)

OLEG

Nemusíte, to som ja, nechal som pootvorené dvere.
(vstúpi a postupne nanosí tri basy šampanského)
To by na hodinku mohlo stačiť, čo poviete?

(Galina pred neho postaví dosku s nakrájanou paradajkou)

GALINA

Po čom máte paradajky?

OLEG

Máme? *(pozrie na Gal'u, mrkne na ňu, že chápe, že hra pokračuje)*

Aha... tak kilo po rubel'... či dva...

GALINA

Jednu poprosím.

OLEG

(smeje sa) Jednu? Ako jeden kus? Aha... pani asi nemá peniaze...

GALINA

Nie, pani kupuje jednu, len „akože“.

OLEG

Akože?

GALINA

Tam vzadu, za tým stromom je jeden talentovaný dokumentarista a točí o mne film.

OLEG

(nechápe situáciu, berie to ako kompliment)

Úžasná správa, pani Čurbanovová...

GALINA

Už zasa Brežnevová.

Opäť rozvedená.

OLEG

O významných osobnostiach ako ste vy dokumenty točiť treba, splácame tak dlh...

GALINA

Koľko platím?

Ozaj, pán... predavač, či čo ste to... vedeli ste o tom, že som nikdy nebola v komunistickej strane?

OLEG

Prepáčte...?

GALINA

Nevstúpila som ani do Komsomolu... predstavte si to! Raz dokonca prišiel tajne môj otec na Univerzitu v Kišineve, kde som študovala odbor literatúra a „r ô z n e“ pôsobil na mojich spolužiakov, aby ma presvedčili, nech sa neserem a vstúpim.

Nepodarilo sa.

Teda... oni všetci vstúpili.

Generácia cynických karieristov bola mimoriadne silná a vydarená!
 A moja kariéra?
 Prvých desať rokov manželského života ako maskérka v cirkuse...

OLEG
 Pani Galina...

GALINA
 Predstavte si pán predavač, že táto boľševická krysa...
 ako ma tu občas volajú...
 ...nevstúpila do strany ani v čase keď pracovala na ministerstve zahraničných vecí.
 No áno, mohla si to dovoliť, veď to bola Brežnevova dcéra!
 Brežnevova dcéra!
(začne sa strašne smiať)
 Brežnevova dcéra nebola členkou komunistickej strany!
 Potom kto bol väčší klaun?!

OLEG
 Pani Galina...

GALINA
*(chytí rajčinu a začne mu ju natierať na tvár.
 Jej výkrik roztrhne jedno srdce...)*
 Kto je väčší klaun?!?!

*(počas pomerne dramatickej hudby pokračuje v natieraní rajčiny na jeho tvár.
 Už by sme nič nemohli počuť, možno len vidieť Galu Filipovnu, ako sa schúli do kľbka a ticho
 plače, odvrátená a neschopná čokoľvek vysloviť.)*

OBRAZ VI. - Odmietnutie

*Kužeľ svetla zhora. Oleg a Gaľa Filipovna kľacia oproti publiku.
 Na vlastných nosoch majú nosy klaunské.*

*Pred nimi je veľká škatuľa. Hrá groteskne nostalgická cirkusová hudba, podobná šialenej
 upravenej verzii Libertanga Astora Piazzollu z filmu „12 monkeys“.
 Obaja držia v rukách marionety, staré ošúchané bábky, muža a ženu, s ktorými na poklope
 škatule hrajú akési trápne klaunské číslo. Neďaleko nich sedí Galina, na paličke od bubníka
 má zavesenú nitku a na nitke HD pásku do Olegovej kamery. Páska sa vznáša nebezpečne
 nízko nad hladinou veľkého pohára so šampanským. Oleg s Gaľou Filipovnou hrajú svoje
 číslo a keď už dávajú najavo, že nechcú a cítia sa trápne, Galina priblíži kazetu bližšie
 k šampanskému.*

Je to tryzna, ktorá sa dá hrať ad-absurdum, až sa Oleg zlomí.

OLEG
 Pani Galina, tak už... snád?... fakt neviem...

GALINA
 Boľševické krysy ľudí trápia.
 Úplne najradšej.

GALIA FILIPOVNA

A pre vás určite nie je ťažké sa s týmito slovami stotožniť.

GALINA

Čo urobíš?

Aby som ťa nevyhodila von oknom!?

OLEG

Áno, áno, som chrapúň, cynická sviňa, človek bez kože na ksichte, bez morálky, čo strašne rád druhých ponižuje, áno?

Preto je tak brutálne unavujúce, keď niekto ponižuje mňa.

GALINA

(potlesk)

Všetci hajzli tohto sveta, spojte sa!

GALIA FILIPOVNA

Už sa stalo. Nečítate noviny?

GALINA

(dlhá a pomalá logika)

Keď o sebe čítam, zdá sa mi... podľa toho, čo píš... vlastne že čítať neviem.

Takže radšej nečítam.

A ty čo čítaš?

Keď nemáš poriadneho vodcu, nemáš ani poriadne noviny.

GALIA FILIPOVNA

Pravda.

GALINA

Čo teraz čítaš?

OLEG

Gogol'ov Plášť. Stále dokola.

GALINA

Bravo.

Máš tam takú nejakú svoju pasáž?

Čo sa ti strašne páči... takú, čo ju stále znova vidíš...

OLEG

Keď úradníček Papučkin zničený príde ku krajčírovi, aby mu poplátal odporný starý plášť, lebo nechce minúť ani kopejku na nový.

GALINA

Tak to zahraj, tam, vieš... no keď... Akakij Akakijevič príde ku krajčírovi... s tou bábkou, cirkusová verzia!

S bábkou to zahraj!

Oleg už ani neprotestuje... opäť sa pustí šialená cirkusová hudba...postupne sa s bábkou zžíva, má to evidentne zažité, ako človek-nikto na ceste ku grotesknej cirkusovej očiste ☺

OLEG

Ja totiž, no... tento plášť, tu je ešte pevný... v tomto, tom, švíku... to tam nie je vôbec predraté, a ten prach, čo sa zdá, že je to staré, to je len prach obyčajný, keď prejde auto, kôň... koč... pod pazuchami tieto diery to sú... mini... vidíte ich? Že ich nevidíte?! To sa zašije... Na pleci tam bola tá... záplata... no odpadla, ale nebude...to... nijaký problém ju zašit', hen... ále nevravte, že čo je, odpadáva ľavý rukáv? Úprava na letnú vestu... nebude s tým veľa práce! Nebude s tým veľa práce!! Však pán krajčír, však?...

GALINA

(po nie veľmi vydarenej situácii a tichu Galina trochu sklamaná sporo zatlieska)

Nič moc. Nemáš rád Gogoľa.

A teraz ty asistentka. Daj nejakú obľúbenú scénu z literatúry.

GAĽA FILIPOVNA

Tiež si myslím, že Gogoľa nemá rád.

Margaréta od Bulgakova víta hostí na plese u Satanáša Wolanda...

GALINA

Bravó, kráľovná Margot!

A ty zahráš všetkých prichádzajúcich hostí!

Oleg neochotne súhlasí.

Opäť sa dostaneme k šialenej hudbe, ktorá sa stupňuje s monológom, ktorý Gaľa Filipovna ovláda naspamäť, hrá s bábkou, a Oleg nekonečný rad mŕtvych, čo sa hrnú na ples príšer...

GAĽA FILIPOVNA

„Po schodoch sa valila nekonečná rieka... Tak prešla hodina a míňala sa druhá... Ani Gaius Caesar Caligula, ani Messalina už nezaujímali Margarétu, ako ju nezaujímal ani jeden z tých kráľov, vojvodov, rytierov, samovrahov, travičiek, obesencov, kupliarok, žalárnikov a falošných hráčov, katov, udavačov, zradcov, šialencov, špicľov a przniteľov. Ich mená sa jej poplietli v hlave, tváre splynuli do obrovskej placky, do pamäti sa jej bolestne vryla jediná tvár, jediná tvár...“ *(koniec citátu)* odporný, slizký, do nekonečne svetlej budúcnosti pozerajúci ksicht s hustým obočím a sovietskym odvarom úsmevu Mony Lisy...

Končí na hranici výkriku, a na tejto hranici hodí svoju marionetu do rozjasnuvšieho sa portrétu Leonida Brežneva, ktorý splňa všetky atribúty konca jej monológu. Do ticha zaznie už len posledná Olegova veta, z Majstra a Margaréty.

OLEG

Plesové zákony sú nemenné, kráľovná.
Ostáva nám už len niekoľko minút útrap.

GALINA

Nepreháňaj...

Kareninová, to je hrdinka.

Super... hrdinka.

GALIA FILIPOVNA
Čítali ste Annu Kareninovú?

GALINA

Predstav si... čítala. Aj keď Roj Medved'ev, taký jeden ten dizidentský novinár čo akože oficiálne odkrýval lži sovietskej minulosti... všetko... a neodkryl nič... napísal, že ako drzú a... seba ľúbiacu ma nikdy nič nezaujímal.
(*strih, je opäť hlboko v minulosti*)
Godunov to posral, do riti, ten to úplne posral, ten to tak posral!

OLEG

Boris Godunov?

GALINA

Boris Godunov? Ten posral úplne všetko!
Alexander Godunov!

OLEG

Ten balet'ák, čo v sedemdesiatom deviatom ušiel do Ameriky a skoro tak spôsobil diplomatický konflikt?

GALINA

To ešte nebolo to najhoršie.

GALIA FILIPOVNA

Snáď najlepšie, nie?

GALINA

(*pozitívne zasnená*)
Tancoval Vronského.

(*strih*)

Úplne zle!

Majka Plisecká sa sekla ako nikdy pred tým v živote.
A to si zobrala Šcedrina, čo jej skladal balety na raňajky k čaju!
Do riti, sekla sa!
Môj Maris...! Jediný naozaj citlivý chlap v mojom živote! Maris.

OLEG

Pred chvíľou ste hovorili o Alexandrovi Godunovovi.

GALINA

Čo ty vieš o umení... ty hovno vieš o baletе! Balet je úplne všetko! Maris Liepa! S Marisom som žila... každý príbeh, čo tancoval a keď ho Plisecká obsadila do Kareninovej ako Vronského...

Plisecká, žral ju celý svet, baletku jednu prekrásnu...
Kareninová bola jej prvá choreografia tuším... Šcedrin jej napísal hudbu a Maris... bol Vronský... taký plný, taký taký smutný... taký bezbranný!

OLEG

Ale ved' ste hovorili, že ho hral Godunov!

GALINA

Vo filme, čo natočila dva roky po premiére baletu!

Ty vieš úplné hovno!

(rýchlo sa zodvihne, vezme z nejakej poličky VHS kazetu a vloží do videa. Zjaví sa projekcia, scéna z filmu Anna Kareninová, baletná verzia Maji Pliseckej, duet s Godunovom
<http://www.youtube.com/watch?v=SqvsQ-QsXis>)

GALINA

Toto tancoval Maris...

Bol iný... úplne inak to cítil... v Donovi Quijotovi bol totálne neprekonateľný, ale v Anne Kareninovej absolútne nedocenený...

V tomto debilnom filme, čo natočila o dva roky neskôr už to tancoval Godunov...

A úplne zle, úplne zle.

Krava Plisecká!

Scénu z Kareninovej, ktorá sa objavila na projekcii začína sekundu po sekunde prežívať úplne neskutočne, vezme Olegovi bábku a začne s ňou tancovať, žije emócie, plače, až do momentu, kým sa na obrazovke nezjaví Karenin... potom to vypne...

GALIA FILIPOVNA

Ďalší z kilometrovej šóry milencov!

GALINA

Ale akých milencov.

Klaňala sa mi k nohám celá Moskva vtedy!

Všetci umelci!

OLEG

Čo by sa neklaňali?

Platili ste im za to, že ste s nimi mohli zdieľať ich slávu.

GALINA

Ved' ja som im platila ešte väčšiu slávu!

Oni si ponúkali prácu, ja som im ponúkala život.

Klaňali sa... a pozerali, či som v lôží a čakali, či odo mňa dostanú kyticu s pozvaním...

OLEG

A od Brežneva ďalší Leninov rád za zásluhy o rozvoj Sovietskej kultúry.

GALIA FILIPOVNA

Skôr rozvoj vašej telesnej kultúry!

Nič nepovie, nasratá vstane, vezme HD pásku, ktorou ich na začiatku scény provokovala, ale nenamočí ju do šampanského, hodí ju na zem a rozdupe na kúsky. Počas tejto aktivity Oleg vyskočí a začne ručať.

OLEG

Ty stará krava... ježiš! to bol celý materiál, úplne celý materiál, čo som točil, do riti, neverím tomu... ja tomu neverím... *(Gali Filipovne)*

Zadrž ma, lebo prvýkrát v živote strelím ženu!

(chytí ho... sú odrazu pri sebe s Galou nejak blízko)

GALINA

(už je pokojná, skôr cítiť nejaký smútok, akoby sa vnútorne čosi zlomilo)

No pod'.

Čurbanov na mne trénoval pravidelne...

Maris Liepa ma neudrel nikdy.

Bol to najpozornejší milenec v celom mojom živote.

OLEG

Aj keď sa na vás vysral, aj vtedy bol úplne pozorný?

GALINA

Bol.

Mal sa vrátiť z turné.

Chcela som ho prekvapiť na letisku.

OLEG

Už vás nechcel vidieť, a pekne „umelecky“ sa na vás nachystal.

GALINA

Nemáš na to, aby si to svojej asistentke ukázal!

Posral by si sa, ale Liepa nie...

GALIA FILIPOVNA

Čo mi má ukázať? Čo by mi mal ukázať!?

GALINA

Prešiel letiskovou kontrolou.

Tak nádherne kráčal ... s takou jednou kurvou... a potom ma zbadal... chytil ju do náručia...

*Odkiaľsi sa opäť vynorí cirkusový Piazzolla a v nejakom prudkom tóne chytí Oleg Galu Filipovnu, nastokne na nos sebe aj jej klaunský nos a po chvíľke rázneho tanga ju zrazu nečakane pobožká, jazykovo hlboko skúmavým božkom, tak ako ona celkom na začiatku.**Gal'a Filipovna sa nestihne brániť a na nejaký čas podľahne.**Až potom ho riadne silno odstrčí.**Prudké ticho.**V ňom všetci stoja, len Galina v rukách zvierá marionetu, tak čudne a úzkostlivo.*

GALINA

Ja som nikdy nikoho neopustila...

Všetci opustili mňa.

Aj keď boli do mňa šialene zamilovaní.

*(bláznivé cirkusové tango nás spoločne odprevadí do tmy)***OBRAZ VII. – Raisa Maximovna Gorbačovová***Všetci traja protagonisti sedia v jednom rade. Sú veľmi vyčerpaní. V strede Galina, z jednej strany Gal'a Filipovna, z druhej strany Oleg. V rukách držia poháre, plné šampanského. Pijú strašne rýchlo a Galina im priebežne počas celého krátkeho obrazu nalieva. Počas obrazu sa nepohnú a teda nezmenia pozície. Keďže pijú rýchlo, Galina musí nalievať veľa. Okrem toho,*

že sú pripití, šampanské spôsobuje, že počas scény všetci viac či menej jemne grgajú, čím scéna opäť naberá punc podivného snového groteska. Myslím, že to nebude náhoda.

OLEG

Prečo vy vlastne tak strašne neznášate Gorbačova?

GALINA

Gorbačov? Áááá... sukin syn... s tou svojou Raisou Maximovnou...!

OLEG

Ved' perestrojka, (*grg*) to bola revolúcia...

GALINA

Príšerne neskromná žena. (*grg*) Nosila sa ako taká pávica!

OLEG

Keby nebolo Gorbačova, nepadol by (*grg*) komunizmus v celej východnej Európe!

GALINA

Ved' ani nepadol.

Raisa Maximovna!

Čo sa ona mohla rovnať s mojou mamou!?

Čo hovorili, že čo je perestrojka?

Prišiel prechod na Raisu Maximovnu, bolo treba ju zamestnať nejakými zahraničnými cestami, recepciami, privítaniami, diplomacia, vieš, také tie... (*grg*)

OLEG

To akože bolševizmus padol, lebo Raisa bola v prechode?

GALINA

To si povedal ty.

Ved' moja mama sa tiež stretla so šejkom, aj s Giscardom d'Estaing, aj sa kúpala vo vani plnom šampanskom...

OLEG

Tak vidíte.

GALINA

Ale to všetko bolo... to sa robilo úplne inak ako robil Gorbačov a Raisa Maximovna... to bol úplne iný štýl!

GALIA FILIPOVNA

(chce niečo dôležité povedať, ale len si grgne a mávne rukou)

OLEG

Ale ved' poznáte tú akože filozofickú vetu o tom, čo bol bolševizmus?

GALINA

Takých viet mám plný... ten... pohár! (*grgne a zasmaje sa*)

OLEG

ŽE: „Čo iné bol bolševizmus, než útok šialenstva, ktorému ruský ľud podľahol?“

GALINA

Áááá... toto nikdy nebol náš štýl.

Bolševizmus, to bol Stalin.

To, čo sme robili my, to sa robilo inteligentne, kultúrne a skromne!

To bol komunizmus!

(grg)

Komunizmus nie je pre každého človeka.

(grg a slza úprimnej viery)

Je to strašne, strašne vzdialená vízia, že všetci si raz budú rovní.

Cink a koniec scény, s nalievavosťou, aká je nebývalá, s rovnou mierou promile, aká je tiež nebývalá, s hudbou, ktorá nám radšej pomôže neplakať nad pomýlenou vierou

OBRAZ VIII. - Burjaceho „Zvláštna Žena“

Opäť vidíme len Olega a Gaľu Filipovnu. Prestierajú osamelý stôl uprostred priestoru, možno je to len tá istá veľká krabica, na ktorej len pred pár minútami hrali svoj klaunský výstup. Gaľa Filipovna je už evidentne našťavaná a má všetkého plné zuby... Prestierajú však honosne, na snobskú večeru, ale prestierajú len jednu stranu stola, pre jednu osobu.

GAĽA FILIPOVNA

Pod'me, prosím... pod'me preč... ja už nevládzem...

Už nebude nič, už ti dala aj to čo nemá!

Pre mňa už to skončilo...

OLEG

Práve si naznačila, že celkom nie.

GAĽA FILIPOVNA

Čo som zase naznačila?

OLEG

Použila si množné číslo. Že pod'me...

GAĽA FILIPOVNA

Chlapi sú najdomýšľavejšia rasa v dejinách darwinovskej literatúry.

OLEG

Teda zostaneš.

GAĽA FILIPOVNA

Mám pocit, že tvoje motivácie začínajú byť stále nejasnejšie.

Ale asi o to lepšie pre teba!!

*Do týchto slov dňa zaznejú prvé tóny geniálnej ryhy v dejinách populárneho dna, **Milión ruží** od Ally Pugačevovej /<http://www.youtube.com/watch?v=oIFmhye6fqw/>. A do týchto tónov vojde Galina, šialene upravená a šialene vymalovaná, všetok nevkus doby jej mladosti z nej tryská, predovšetkým preto, že ošatenie nekorešponduje s jej vekom a to už nehovorím*

o drasticky výraznom make-up-e, nie príliš odlišnom od klaunskej masky. Alla spieva a Galina sa vznáša...

GALINA

Alla Pugačevová.

Jediná žena, o ktorej si dovolili tvrdiť, že má toľko sily a temperamentu ako ja.

OLEG

To si niekto naozaj dovolil?

GALINA

Chlapček, na Allu nedočiahol ani Andropov s tou svojou paranoidnou KGB.

(chytí záchvat smiechu a potom kašľa)

Najviac ma rozrehotala, keď umrel Ho-Chi-Min.

GAĽA FILIPOVNA

Koho by toto nerozsmialo.

GALINA

Alla mala koncert, neviem už kde, a hovorí pred hlboko smútiacim publikom: „Vzchopte sa, vážení, Ho-Chi-Min je možno mŕtvy, ale predstavte si, JA ešte žijem“!!!

A to mala koncert v deň jeho smrti.

Celá KGB sa posrala z jej popularity a nechali Allu, a ona spievala a spievala... Miliony, miliony...

(spieva si s ňou, zasnená nad dobou, nie však nad spevom)

OLEG

S rozkošou som ju počúval celé detstvo.

GALINA

Mne z nej bolo na grkanie.

Opakovala môj život. Opičila sa!

GAĽA FILIPOVNA

Toto niekto naozaj riskol?

GALINA

Prvého muža mala drahá Alla cirkusového umelca, s ktorým mala dieťa...

GAĽA FILIPOVNA

(provokuje)

Vy ste mali dieťa?

GALINA

(strašne ju to štve, ale snaží sa držať formu)

Mala dcéru... potom si zobrala filmového režiséra, čo ju obsadzoval do všetkých svojich filmov...

GAĽA FILIPOVNA

Vy ste tiež spomínali, že ste mali dcéru, nie?

OLEG
Heej...

GALINA
A po producentovi si nakoniec zobrala o polovicu mladšieho speváka...

GALIA FILIPOVNA
Ako so volala? Vaša dcéra... Tuším Viktória!

(Oleg vníma, že Galia Filipovna útočí, nenápadne ju pacifikuje)

GALINA
Speváka si zobrala preto, aby už prestala otravovať celé Rusko sama sebou!!!

GALIA FILIPOVNA
No škoda, že vy nenapodobňujete ju!

GALINA
(už sa vytočí)
Nikdy som nikoho neporodila!!
(začne sa smiať, a opäť záchvat kašľa)
To by som si musela pamätať.

OLEG
No... pri vašom životnom štýle...

GALINA
Kde je šampanské, chlapček...?!

Luskne prstom a sadá si... Na bielom obruse, ktorý visí zo stola/krabice sa objaví screenshot z dokumentu BBC, kde v polorozpadnutej bývalej moskovskej divadelnej reštaurácii sedí Galina sama za stolom a servírujú jej tam večeru. Galina si však sadne na stranu, kde nie je nič prestreté. Zostane ticho.

OLEG
Čo by ste boli, keby ste neboli dcérou svojho otca?

GALINA
Toto sa ma opýtal Borja.
Raz v živote.
Čo by si bola, keby si nebola Brežnevova dcéra?

OLEG
Boris Burjaca...? Operný sólista z Baľšovo Teatra, v súkromí priekupník s diamantmi, cigán, jeden z vašich posledných a najfatálnejších milencov?

GALINA
Hovorili, že len môj otec ho spravil tým, čo bol.

On ale vyštudoval Gitis, aj keď hrať moc nevedel, to je fakt, ale hlas mal najväčší. Najväčší
zo všetkých všetkých!

Svoju zlatú reťaz vykladanú briliantmi nedal dole z krku ani keď sa kúpal!

Boris Briliantovič!

Do tejto reštaurácie sme chodili, aby nás celá Moskva videla a celá Moskva rozprávala, že nás
celá Moskva videla, ako pijeme šampanské a hádzeme na seba kaviár.

OLEG

(trápny basový pokus, podobne ako trápne budú vyznievať jeho pokusy si prisadať)

Môžem si prisadnúť?

GALINA

Borja, Borja, sedíš v base kvôli briliantovej afére, takže asi ťažko.

(opäť záchvat smiechu a kašľa)

Táto reštaurácia... už neexistuje.

OLEG

A môžem vám aspoň napísať list?

GALINA

Len napíš, Borja, hlavne si nesadaj.

A nevykaj mi, to len tvoj sprostý brat ma neznášal a hovoril mi „madame“!

OLEG

Gaľa, píšem ti z basy, kde ma zavreli aj preto, že Teba nakoniec nezavreli... myslím, že to na
mňa našili aj preto, lebo už Andropov chce definitívne potopiť tvojho ocinka, keďže pána
Brežneva už všetci majú po osemnástich rokoch na čele tejto krajiny akurát tak po krk...

GALINA

A ty čo mi tykáš, debil?!

Čo si to dovoľuješ?

Vypadni, chcem mať od teba chvíľu pokoj.

OLEG

Ale veď...

GALINA

Padaj, vypar sa, obluda karieristická slizká nechutná, ty potkaní smrad, suché intrigánske
dokumentaristické hovno, zalez teraz do diery a ty pod' sem!

*Zavolá si k sebe Gaľu Filipovnu, Oleg neprotestuje, stiahne sa do úzadia, k prehrávaciemu
prístroju, šťukne a mlčí. Spustí sa ďalší zo skvostov súdobej sovietskej popmusic, Galinina
najoblúbenejšia skladba, **Strannaja ženšina** (Zvláštna žena), v štandardnej retro
provinčnej interpretácii Michaila Muromova:*

*<http://www.youtube.com/watch?v=7JxZx43zXZk>. Galina dlhú chvíľku len „achká“ a „jojká“
a potom, počas piesne, začne tento „strannyj“ dialóg. Video piesne by bolo úžasné vidieť...*

GALINA

Vieš, čo chcem?

Hovoriť raz so sebou. Ako... sama so sebou.

GAĽA FILIPOVNA

Fúha...

Tam máte zrkadlo.

GALINA

Zrkadlo je zakryté.

GAĽA FILIPOVNA

Dajte mi pokoj. Mám vás plné zuby.

GALINA

No? Pomáhaš mi, „brežnevova dcéra“...

GAĽA FILIPOVNA

To by som tiež radšej neriskovala, vy ste brežnevova dcéra!

GALINA

Cha! Zrkadlo je hnusná vec!
Teraz si aj ty brežnevova dcéra.
Mladá a... ale ty si škaredá.
Nie ako ja!
Našťastie...

GAĽA FILIPOVNA

Našťastie skapem skôr, než budem taká obluda ako vy!

GALINA

Krása! Krása! Umrela! Umrela krása!

GAĽA FILIPOVNA

Ako by mohlo umrieť niečo, čo nikdy pekné nebolo?!

GALINA

Za mnou chodili! Celé Rusko!
Chodili!

GAĽA FILIPOVNA

Milenci turisti!

Klaňali sa len tej zvrátenej slobode, ktorú si im dala, ty nikdy nepostavený pomník čo už je zasratý od holubov!

GALINA

(spieva spolu s piesňou, stále hlasnejšie, graduje a prehlušuje pieseň)
Strannaja ženščina, straaanaja...

GAĽA FILIPOVNA

Chod' s tým do riti!

GALINA

Presne tak, choď s tým do riti!!!

GALĽA FILIPOVNA

A kde je teraz celá tá tvoja sloboda?!

GALINA

Straaaannaja...

Zrkadlo, povedz mi, kde je teraz celá tá moja čo?... straaaannaja ... Sloboda?

GALĽA FILIPOVNA

Volá sa Viktória, je to tvoja dcéra, ale prechlastaný mozog si už možno nepamätá ani to!

GALINA

(*spieva*)

Strannaja ženščina...

GALĽA FILIPOVNA

Na veky vekov zostaneš sama, totálne sama, zdochneš v kúte nejakej podradnej liečebne, uslintaná, zadýchaná tučná obluda, ktorej ksicht ešte pred smrťou radšej zakryjú plachtou, aby sa nemuseli pozerat' na slzy, čo už nikoho nedojmú, lebo aj tie sú plné alkoholu a smradu tej tvojej odpornej samoty!!! Budeš odtiaľ písat' listy svojej dcére, aby si spomenula, že raz na svete žila nejaká „strannaja ženščina“, čo ju porodila... aj keď si možno nepamätá už ani to!!

Pieseň sa už dávno stratila... spolu so záchvatom kašľa, ktorý dostala Galina pred koncom monológu Gali Filipovny. Tentokrát sa kdesi v kúte chúli k stene Oleg a nechce to počuť. Do ticha zaznie ešte tichší Galinin hlas, zlomený a pokorný...

GALINA

Asistentka... choď k tej skrinke...

(*Gaľa Filipovna robí všetko, ako jej povie, ako automat v tranze*)

Vyber tam... áno... prosím...

Moc ťa prosím...

(*Gaľa Filipovna vyberie z krabičky prehistorický lak na nechty, otvorí ho, ale je úplne vysušený*)

Mohla by si mi... nalakovať nechty?

GALĽA FILIPOVNA

Mohla.

GALINA

Vieš... trasú sa mi ruky...

GALĽA FILIPOVNA

Viem... trasú sa vám ruky...

Gaľa Filipovna vyberie svoj vlastný lak na nechty a začne jej ich lakovať. Do absurdne intímnej scény sa možno vráti Strannaja ženščina. Gaľa Filipovna si sadá na stranu stola, kde je prestreté, Galina už možno sedí na zemi...

GALINA

Hej... chlapček, zapni kameru, chcem niečo povedať.

Ešte niečo.

*Strannaja ženščina postupne svojim odporným výrazom prekryje obraz vnučky, ktorá svojej babke lakuje nechty, pretože babke sa trasú ruky.
Trasú sa jej ruky. Také prozaické, ako obyčajný by mal byť dojem z tohto obrazu.*

OBRAZ IX. – OTEC (rozklad)

*Kamera je nasmerovaná na Galinu. Nahráva. Oleg však sedí obďaleč, akoby už ani nič nechcel. Vidieť, počuť... existovať, len pozerá na Galinu, ale vlastne vôbec nie na ňu.
Podobne, zdá sa, je na tom Gaľa Filipovna.
Len Galina akoby bola celkom veselá, šampanské v ruke, vodka vedľa nohy...
Ale nič sa nedeje, dosť dlho, a ona začína nerozumieť.*

GALINA

Do riti, čo tak na mňa pozeráš!? Počúvaj ma, nepozeraj sa!
Do riti, čo sa nič nepýtaš? Keď sa pozeráš...
Čo sa nič nepýtaš? Nechceš niečo vedieť o mojom otcovi?
Nechceš už na mňa nič nakýdať?
Tak si do mňa ešte trochu kopnúť?

GAĽA FILIPOVNA

Ale chce, chce pani Galina... určite chce. Veď si chcel! Nechceš?
Sa trochu realizovať... Si trošku vyzúriť nejaké pocity dedičnej krivdy za tvojho uväzneného ocina na tejto starej vymletej krave?
Si chcel.

GALINA

(dôverne Gali Filipovne)

Hovorila som ti, že mi raz otec priviedol ženícha?
Ako nejakej princeznej.

GAĽA FILIPOVNA

Keby raz...

GALINA

Päť krát. *(zamyslí sa)*

Možno viac.

Asi viac.

Veľvyslancu v Luxembursku.

Ale ja som ho odmietla.

A on hovorí mame: „Keď jej nevyhovuje Luxembursko, tak nech ide do Paríža.“ *(je opäť pripitá a hrá rozhovor matky s otcom, dosť príšerne)* „Urobím pre ňu všetko.“ Chod' s tým do riti som mu povedala ja.

(urobí gesto, akoby si uvedomila, čo povedala a potom mávne rukou)

Čas. Čas. Čas. Čas. Čas.

Povedali. Takí tí. Veľa vecí zahojí, zdá sa, áno. Vraj.

No to určite nie... nechcem povedať, že by som nemala rada svojho otca, ale prečo by som sa mala trápiť, alebo plakať?

(napije sa a opäť dá gesto „akože nič“ a zrazu strih do skoro hysterického plaču)

On mi zariadil celý môj život.

Ako by som mohla nemilovať takého otca?
 Kfmila by som ho ako chorého koňa.
 Ja by som mu dávala aj piť, keby bol smädný!
 Hovoril mi:
 „Celý život sa pozerám jedným okom na Rusko a druhým na teba“.
 Jedným okom na Rusko... druhým na teba...

OLEG

(Preberie sa)

Nikdy sa nepozeral oboma očami jedným smerom a tento chameleónsky diktát sa odrazil na slepote celej krajiny.

GALINA

Okamžitý strih a začne sa obliekať do nejakého otravného červeného kožucha, keďže je opäť pripitá, z nejakej vázy vytiahne zoschnutú kyticu...

Ide sa na Červené námestie. Teraz hneď.

OLEG

Pamätáte si ten drzý vtíp, čo určite tiež vymyslela KGB ambiciózneho Andropova?
 No... ten... keď už Brežnev bol v poslednom ťažení a priebežne odpadával na každom oficiálnom stretnutí...

GAĽA FILIPOVNA

(začne sa akosi automaticky obliekať)

Denný program politbyra: Raňajky – resuscitácia Leonida Iljiča...

OLEG

Po raňajkách: rozdávanie prémiei.

GAĽA FILIPOVNA

Po obede: prepočítavanie prémiei.

OLEG

Po večeri: klinická smrť Leonida Iljiča a na ďalší deň...

GAĽA FILIPOVNA

Raňajky: resuscitácia Leonida Iljiča...

OLEG

Poprosím o resuscitáciu!

*Oleg si ľahne na zem a pomerne neúctivo hrá mŕtvolu.
 Galina opäť strihne a možno sa cíti byť na Červenom námestí.
 Už prestáva rozlišovať...*

Celé Olegovo počínanie je drzé, neúctivé a cezhraničné...

Vynorí sa neodbytná pohrebná skladba ruských mocných a odporný propagandistický portrét Brežneva na pozadí sa rozžiari do nepříčetna... zo stola sa stáva jeho pomník, na ktorý počas pohrebnej melódie kladie Galina svoju desaťročnú „ikebanu“ a prihovára sa na zemi ležiacemu Olegovi.

GALINA

Starala by som sa o teba, len keby si tak zostal žiť.

Nič som nespravila... Ty si mi dal všetko... Ty si mi dal meno... Ty si mi dal...
(*akoby chcela pokračovať a počítať všetko, čo jej dal, ale nepríde k tomu, značná opitosť to nedovoli*)

Každý vie, že som bola tvoja milovaná dcéra.

OLEG

(*ako mŕtvola zo zeme*)

Tých milovaných som mal pred smrťou viac. Aj ošetrovatelku, ktorá jediná ma mohla sprevádzať na rokovaníach politbyra, a to nehovorím o aférach, čo skoro skončili mojim rozvodom.

GALINA

(*je to zmes formy a podivnej opileckej grotesknej úprimnosti, nevníma asi príliš to, čo hovoria Oleg a Gaľa Filipovna, je v akomsi podivnom tranze*)

Skláňam sa pred tebou... a za všetko ti ďakujem...

OLEG

Milý asketický otec národa Leonid Iljič Brežnev ako rozvedený? Nonsens...
Len vďaka vám a vášmu bratovi k rozvodu nikdy neprišlo.

GALINA

(*je úplne vo svojej predstave*)

Keď si zomrel, s tebou som umrela aj ja.
Ty si mŕtvy a ja furt žijem.
To je úplne v riti.

GALĽA FILIPOVNA

(*akoby jej len našepkávala*)

A možno vás miloval len preto, že vo vás videl naplnený ideál bohémskeho života.
On si ho síce užíval tiež, ale na rozdiel od vás musel aj občas pracovať.

OLEG

Teda odrbávať, čo je v politike synonymom práce.
Pamätáte?

GALINA

Áno, áno, pamätám, ty si mŕtvy, ale ja žijem.
A hnijem. To je pech.
Otecko.
Zhniť skôr, než ťa dajú do hrobu.
Žijem a... neexistujem.
(*rozosmeje sa a rozkašle*)

OLEG

A prácu Brežnev bytostne neznášal.

GAĽA FILIPOVNA

Chcel len zveľaďovať svoje kráľovstvo...

GALINA

Kráľovstvo ... to... tam... v nebi...
Nebeské kráľovstvo nech je ti milosrdné...
a zem nech ti je ľahká...

skončí pohrebná skladba a v hlbokom tichu osobného rozjímania príde na Galinu hysterické zmätenie, ktoré akoby ani nemalo motív

GALINA

Vy čo tu chcete?! Kto ste?! Hajzli! Chcete fotiť?!
Prišli ste mi zasa všetko zobrať?! Keď už nič nemám?!
Som vystrašená! Úplne vystrašená! Čurbanov! Do riti, veď ty si na Sibíri!
Tam hniješ, ty komsomolská nula, ty čo si lízal riť môjho otca, aby si mohol byť minister, ty debil, ktorého meno vystihuje tvoju pravú podstatu!
Čurban – klátik! Čurban – klátik!
Ja milujem umenie a on chce byť generál!
Čas. Čas. Čas. Čas.
Klátik!
Čas.

(objaví sa motív z opery Ruggera Leoncavalla, finále árie „No pagliacci non son“)
Vy fašisti sprostí, čo vás to napadlo?! Že ja som mala niečo s tou diamantovou aférou?! Borja, Borja, obháj ma... povedz im... Ja som sa o diamanty nezaujímal, zaujímal si sa ty Borja, a za to si aj sedel v base. Proti mne nič nemali.

Klátik! Klááátik!

Prečo dostali môjho otca?!

Sukin syn povedal: Deti tyranov často podkopávajú pozície svojich rodičov!!

Moskva je krásna. Ty čo to netočíš, debil?!

(je úplne mimo, už ťažko odlíšiť, čo je ešte alkohol a čo jej skutočný mentálny stav)

A keď už sa nikto nepozera a ani nikto na nič nechce spýtať...

tak ja si predsa len trochu oddýchnem...

(nasledujú zvláštne srandovné gestá, ktoré sa nedajú celkom definovať, akási forma prežehnaní sa, a dcérskej mágie nad hrobom najväčšieho iluzionistu... a potom poklona a pád na zem, niekde vedľa Olega, ktorý ju spolu s Gaľou Filipovnou začnú vystrašení kričať, odrazu si však rýchlo sadne a ešte dopovie)

Ako raz o mne povedal ten môj usadený tupý klátik na generálnom štábe:

„Ona bola jednoducho ženou, dobrou matkou, ženou – gazdinou, ženou – dcérou, ženou – babkou, v tom bolo jej predurčenie.“

(a definitívne odpadne, za tónov nejakej pravoslávnej ortodoxnej ceremónie)

OBRAZ X. – Duchovno v CHRÁME

Zostala tma, a mimoriadne hlasná skladba ortodoxného pravoslávneho mužského chorálu pokračuje, so špecifickým Basso Profondo, šialene hlbokým hlasom, nie nepodobným starým budhistickým spevom (napr.:

http://www.youtube.com/watch?v=kSa5SMANDzU&feature=related). Do týchto tónov začujeme do extrému zosilnený tón škrtania zapalovačom. Zjaví sa plameň pred Olegovou tvárou. Tento plameň nasmeruje do kamery, urobí sa screenshot a namiesto reálneho svetla

na nás žiari obrovský plameň zapalovača, ako projekcia. V paradoxoch tejto hry sa ocitáme skoro na konci. Galina už sedí na zemi a dumá. Je to podivne preduchovnená scéna. Gaľa Filipovna tam nie je a zdá sa, akoby nikomu ani nechýbala.

GALINA

Veríš na nejakú symboliku niečoho? Takého... čo ja viem...

OLEG

Akože keď napríklad vypnú prúd, tak či to náhodou niečo neznamená?

GALINA

Ty si úplne nezaujímavý človek. Dostal si ma.
Tam sú sviečky. Urobíme si atmosféru ako v chráme.

OLEG

(Oleg tak koná, prinesie sviečky, spolu ich zapalujú... S pravoslávnyim ortodoxným mužským chórom to v súvislosti s Galinou pôsobí prinajmenšom neadekvátne. Chrátová atmosféra nás pohltí...)

Prečo tam vlastne tak často chodíte?

GALINA

Veď skoro nikam nechodím.

OLEG

Do moskovských chrámov. Viem o tom. Nevyhadzujú vás odtiaľ?
Ako Brežnevovú?

GALINA

(smiech a kašeľ)

Nebolo kam ísť, na koho sa obrátiť...
Demokracia... no jasné, a zostali hovná... smrad a smrad a smrad...
A vieš z čoho je ten smrad?

OLEG

Netuším.

GALINA

Lebo sa na mňa všetci vysrali.
Urážajú ma ako sa im len chce.
Keď mi doma zazvoní telefón, už sa celá trasem, či mi nejaký môj príbuzný zase nepovie niečo hnusné, že ma zase dobijú, že ma zase budú urážať.
Mám šesťdesiat, nemám zuby a môj posledný muž je vo väzení.
To im nestačí, to je málo, chcú ma úplne zničiť.

OLEG

A čo to má spoločné s demokraciou?

GALINA

(dlho dumá a nasledujúce vety sú každá po dlhej vydumanej pauze)

No ved' to.
 Čo to má spoločné s demokraciou...
 Ten smrad.
 Keď sú si všetci ešte rovnejší, než rovní, potom to smrdí.
 A kriví sú úplne najviac rovní.
 A tí naozaj rovní najviac smrdia, lebo nevylezú z domu, alebo už radšej umreli.
 A zvyšok chodí do chrámov.
 Tak ako ja.

OLEG
 A čo tam hľadáte?

GALINA
 Hľadám, v ktorom chráme sa dá kúpiť tričko Lenina, alebo odznak Stalina.

OLEG
 Vy ste úplne šibnutá.

GALINA
 V každom jednom chráme sa dá kúpiť.
 Demokracia smrdí.
 Ale ja aj tak čakám, že sa stane nejaký zázrak.

OLEG
 Napríklad?

GALINA
 Napríklad... že keď znova postavia Chrám Krista Spasiteľa, že tam Lenina so Stalinom
 nebudú predávať.
 Neuveríš...

OLEG
 Neuverím čo?

GALINA
 Aj ja som do zbierky na jeho novú stavbu prispela.
 Predala som svoje obľúbené vedierko na šampanské...
 Že vraj chrám tento rok začali stavať. A to vieš, čo malo stáť na jeho mieste, keď ho
 v tridsiatom prvom bolševici vyhodili do vzduchu?

OLEG
 Netuším.

GALINA
 Mal tam stáť Palác Sovietov, najvyššia budova sveta, vyššia ako Empire State Building. A to
 by teda vyššia bola, ved' len Leninova socha na vrchu mala mať 100 metrov.

OLEG
 Ale pokiaľ viem, nakoniec tam Chruščov dal urobiť najväčšie verejné kúpalisko na svete, lebo
 v jame presakovala voda z rieky a nič iné sa tam nedalo postaviť.

GALINA
Demokracia.
Zoberieš si ma za ženu?

OLEG
Ako prosím?!!!

GALINA
Za ženu. Bol by si môj štvrtý muž a ja by som aspoň vyrovnala náskok Ally Pugačevovej.
Možno ju aj časom prekonám.

OLEG
Teta Galina...
Nechcem vám brať nejaké ilúzie, ale aj keď náhodou Rusko znovu postaví Chrám Krista Spasiteľa, určite tam Lenina a Stalina v akejkol'vek forme budete môcť kúpiť a časom možno aj vášho otca.

GALINA
Chceš vedieť kam zmizla tá tvoja asistentka?

OLEG
To nebola moja asistentka.

GALINA
Chceš to vedieť?

OLEG
Nie.

GALINA
A chceš vedieť, čo je hnusnejšie než demokracia a smrť?

OLEG
To by som radšej.

GALINA
No... asi ani nie to, že ťa mladá škaredá šľanda nazve starou vymletou kravou, ale určite áno,
keď si moja vlastná vnučka myslí... že som až tak vymletá, že som ju tu dnes nespoznala.

OLEG
Vaša vlastná vnučka?

GALINA
Tvoja asistentka.

OLEG
(vesmírne zaskočený)
Ona...? Vaša... vnučka?

GALINA

Čo ty vlastne odo mňa naozaj chceš, chlapček?

OLEG

Tak, pôvodne som si myslel, že chcem... aby ste boli úprimná.

GALINA

Aby som ja bola úprimná?

Na celom svete nenájdeš tak úprimného človeka ako ja.

Veď preto sa zo mňa stal človek žobrák.

(začína intímne plakať a je to plač tichý a naozajstný)

OLEG

Ale ak mám byť teraz úprimný ja, toto je jedna z vecí, ktorú som vám práve teraz neuveril.

GALINA

Vidíš, chlapček a vďaka tomu zdochneš s otázkou, či si sa predsa len nemýlil.

OLEG

Vy ste... neviem... ste odporná, nepríťažlivá stará vykopávka, čo smrdí nechutným skorumpovaným režimom a napriek tomu je na vás niečo... mohli by sme ešte niečo skúsiť...

GALINA

Takže to predsa len oznámime Alle Pugačovovej obidvaja?

OLEG

No iste!

GALINA

Ináč strašne ma nasrala, že si zobrala štvrtého...

OLEG

Idem nájsť vašu vnučku.

Ešte nebude ďaleko.

(rýchlo odíde)

GALINA

Načo?

Chlapček... načo?

Potrebuješ nejakú ďalšiu symboliku?

Aby si ma definitívne zrazil na kolená?

Natočí na seba jeho kameru a urobí obrovský detail seba samej. Končí sa chrámová hudba a tým sa aj končí tento obraz. Posledný pred tým úplne posledným.

OBRAZ XI. – Staroba

Na projekcii vidíme obrovský detail Galininej tváre, zastavený okamih, zastavený v momente jej poslednej vety.

Potom si začne prudko odličovať ten svoj prehnaný make-up.

Zdá, akoby bola celkom triezva.

Priam, že už to ani nie je celkom ona.

No veď ňou aj pomaly prestáva byť.

GALINA

Histórie tých, čo sú posadnutí diamantmi vraj nekončia dobre.

Hovorili.

Diamanty Alexeja Tolstého ukradli starej vdove traja zloději, čo sa vydávali za pracovníkov historického archívu. Oistrachovu zbierku zhabala milícia a tej krave Bugrimovovej, prvej ruskej krotiteľke levov nejaký hajzel nahovoril, že jej zbierka sa dostala do rúk môjho Borju.

Keby sa to otec nesnažil zaretušovať, Andropov by sa nikdy takto nepustil do účtovania s praktikami jeho vládnutia.

To som si prečítala.

Čistá hovadina.

Toto sa snažili nahovoriť žiarivej, prieskumníckej, ľahko oklamateľnej Galine Leonidovne Brežnevovej, ktorej jedinú triašku uspokojenia v živote prinášalo „zaľúbenie sa“.

A vraj táto vráska s tým súvisí.

(postupne prejde k zastavenému portrétu seba samej a ukazuje na jednotlivé vrásky, popritom sa ako postava odstrojuje)

Táto vráska, čo sa na ňu napája, to prišla hneď po tom, keď po diamantovej afére Gromyko Galinu radšej odpratal do archívu nemenovaného periodika, aby nebola verejnosti na očiach, zatiaľ čo nastal čas zúčtovania s Brežnevovským klanom, čo začalo uväznením Burjaceho na päť rokov.

Táto asi zostala po jej prvom mužovi Miljajevovi, keď si uvedomil, že aj keď udržal na sebe desať chlapov, ženu si neudržal, nakoniec, veď sám cudzoložil...

Túto vyryl Klátik Čurbanov, keď vyhlásil, že nad celou Brežnevovskou fámiliou visí cigánska kliatba. Vyhlásil to v čase, keď mu na Sibír doručili rozhodnutie o rozvode a jeho čakalo ešte osem rokov väzenia.

A táto, keď pochopila, že Igor Kio za ňou chodí už len preto, aby jej ukázal, aké si kúpil nové šperky.

Táto je moja vlastná, vznikla v momente keď som si prečítala túto hru!

(Ak pani Zita budete chcieť, tu je priestor povedať čosi osobné, čosi vaše, slová a spomienky, ktoré mne neprislúchajú, iba Vám ☺)

Staroba vrásky na tvár nepíše.

Iba nás núti čítať ich.

Viem o čom hovorím, desať rokov som robila pri cirkuse maskérku.

(do ruky vezme prázdnu fľašu, alebo čosi podobne neadekvátne a ukazuje na svojej tvári na projekcii každú vetu ako konkrétnu vrásku, scéna nie nepodobná školskej prednáške)

Galina Brežnevová skončila v jednom moskovskom ústave.

Podľa niektorých správ si ale vraj predsa len ešte v tomto čase, okolo roku 1994, zobrala štvrtého muža, 29-ročného biznismena, kvôli ktorému bola ochotná skončiť s alkoholom. Zostala v ústave nakoniec štyri roky, až do svojej smrti v roku 1998, hoci jej povedali, že tam bude len tri mesiace.

Navštívili ju tam len dvaja ľudia, ktorí sa jej báli povedať, že ju už odtiaľ nikto nepustí. Túto daču a byt v centre Moskvy napokon údajne predala jej dcéra Viktória za pár kopejok.

Galina v ústave napísala kopu listov.

V jej pozostalosti sa našlo len zopár.

Opakovala sa v nich jedna veta:

„Dievčatá, som unavená, pomôžte mi.“

Možno ich adresovala svojej dcére... len to množné číslo...

Kdesi ktosi napísal, že človek si nezaslúži takých vrahov a nie takých priateľov... akých

Galina, keď zomierala...

Gal'a Filipovna, jej vnučka, ešte pred dvoma rokmi písala podobné listy z psychiatrickej liečebne svojej matke Viktórii, Galininej jedinej dcére.

Cigánska kliatba?

Definitívne strhne z obrovského zrkadla bielu plachtu, ktorá doteraz slúžila ako projekčné plátno. Dívá sa na seba. Dlh.

Potom si sadne do nejakého kresla a opäť je zo sekundy na sekundu spitá na mol, keďže z herečky sa opäť stala postava. Do tohto okamihu vbehnú dnu Oleg a Gal'a Filipovna, Oleg drží v rukách zvieraciu kazajku

GAĽA FILIPOVNA

Pani Galina, vonku stojí sanitka a dvaja statní zriadení ústavu, z ktorého ste vraj včera opäť ušli.

GALINA

Končím s alkoholom.

OLEG

Povedali, že sa vám čudujú, keď viete, že ste tam len na tri mesiace.

GAĽA FILIPOVNA

Ukážem vám jedno skvelé okno, ktorým ľahko ujdete.

Používam ho dosť často.

GALINA

Viete, čo som v živote najviac milovala?

(prejde k Olegovi, vezme mu zvieraciu kazajku. Opäť sa objaví motív z Leoncavallovej opery)

Najviac som milovala, keď som sa mohla zamilovať.

GAĽA FILIPOVNA

Pani Galina, povedali, že ak do piatich minút nevyjdete, prídu oni sem a nebudú milí.

GALINA

(najskôr vyzerá, že si kazajku oblečie, potom ju poskladá a vyberie radšej fľašu vodky)

V tomto živote sa nedokážem zaoberať ničím iným, než láskou.

Mužov, čo som mala, nechcem počítať, nie som hviezda. Načo?

Mužov netreba počítať, ich treba používať.
Znova som sa zamilovala a teda s alkoholom je koniec.

OLEG
Pani Galina!

GALINA
Pozrite, mám teraz v ústave Králik.
Tancujeme spolu o piatej ráno. Tango...
No nič.
(pauza sústredená na Olega)
Ja som si svoj život užila, teraz ho žite vy.

Galina odíde so zvieracou kazajkou v rukách.

OLEG
Celý čas vedela, kto si.

GALIA FILIPOVNA
(je strašne tvrdá)
Aj ja som celý čas vedela, kto je ona.

OLEG
Tak načo tá hra?

GALIA FILIPOVNA
Spýtal si sa jej?
Aj Woland sa rád zahrával s každým, kto bol slabší.

OLEG
Každý bol slabší!

GALIA FILIPOVNA
On mal ale svoje mŕtve duše spočítané.
Ona... nie.
A nos mu nikdy neodpadol tak ako ani jej.
Preto ho nikdy nemusela hľadať.
Veď aj ty sám chceš ísť za ňou do ústavu, vidím ti to na očiach.
Dúfam, že ju nechceš požiadať o ruku.

*Oleg zostáva v nemej otázke...
Hra sa končí.*

KONIEC